

то естѣ не покритѣ подѣ какво-годѣ покрывало, както сѣ являваха на Моисея, нѣ явенѣ и откритѣ, сѣ самото Си природно великолѣпіе: то какво ще вѣде онова дожданіе, Христіанине?! Богѣ никога сѣ не явава въ тѣкашіа животѣ сѣ всичката Си слава: и за това чело-вѣщити сѣ толкова дързновенни за да досаждатѣ сѣ хуладны грѣхове на Бога, когото они не видатѣ сѣ всичката Мѣ сила. Само тогава ще сѣ яви, и само тогава най-първо ще Го видатѣ, и ще Го познайтѣ: и, като познайтѣ това лице, на което ти досаждавали, ще познайтѣ голѣмото зло, що Мѣ сѣ сторили. Ей така е. Единъ лошъ помыслиа е дрѣгъ трѣнѣнѣ вънѣщѣ на пречистата глава Владычна, една лошѣ дѣла е дрѣго пљунѣванѣ на Божественното Негово лице, едно тѣлесно пожеланіе е дрѣга рана въ свѣтото Негово ребро. Всѣкой смъртенѣ грѣхѣ Го распинава вторый пѣтъ на кръста, помѣнѣва свѣтый Павелѣ.⁽¹⁾ Обаче сега не видѣтѣ, нито признаватѣ това, що праватѣ грѣшници. Ти хвърлатѣ като слѣпи стрѣлатѣ, и не видѣтѣ кого уранѣватѣ: защото подѣ покрывалото на вѣрата. Богѣ е като скритѣ. Нѣ кога дойде Той, и сѣ яви въ славата Си: тогава ще видѣтѣ, кого сѣ ранили, и какѣж ранѣ сѣ направили. „Оу-зратѣ, Егѣже провѣдѣша.“^[2] Грѣшнице! какѣ ще ти сѣ покаже той видѣ?

Нека слѣземѣ сега въ Египетѣ, и да идемѣ въ къщата Іосифова. Погѣдай тамѣ на братіата мѣ, на неблагоприятны братіа, които сѣ сѣ старали за смъртъ-та мѣ, които го продали, за да го мах-натѣ отѣ читы си, като завистливи. Отпърво ти го не познали, нѣ когато имѣ обѣвилѣ за себе си: Язѣ есмѣ Іѣсифѣ⁽³⁾, тогасѣ сѣ смѣтили, свѣркали сѣ, останѣли безгласни отѣ срамѣ, и отѣ страхѣ. Не можѣхѣ отвѣщѣти. Нѣ той не ги обличава, не ги устрашава, не ги пѣди: нѣ ги приѣма, прегрѣща ги, выка ги да сѣ радватѣ сѣ него заедно на господарството и на египетскыты добрини, нѣ при сичко това „неможѣхѣ ѡвѣщѣти.“ Тѣлакѣ е страхѣтѣ и срамѣтѣ, да глѣдамы челоѣческо лице, предѣ което смѣ повинни (кабахатліи): нѣ да глѣдамы лицето на одного Бога, да слѣдѣшѣмы одного Бога да дѣла: Язѣ есмѣ Бѣгѣ, Кѣмѣто си досаждалѣ сѣ злословіята си, когото си продавалѣ за придобытѣцыты си, когото си уранѣвалѣ сѣ блѣдодѣніята си, когото си распинавалѣ сѣ грѣхѣветы си. Язѣ е-

[1] Кѣ Евр. гл. 6. [2] Іоан гл. 19: ст. 37. [3] Быт. 45: 3.